

dannelse, de har, kan gå over og tage et arbejde, som er et almindeligt dagarbejde, frem for at have et arbejde med skæve vagter og skæve tidspunkter og et stort ansvar, som mange har i dag, hvad enten de er sygeplejersker, tager sig af vores ældre eller vores børn eller på andre måder er involveret i at få vores velfærd til at hænge sammen.

Vi fremlagde allerede sidste år en jobplan, hvor vi foreslog, at der skulle ansættes 100.000 mere i det offentlige, fordi vi vurderede, at det var det, der skulle til, hvis vi skulle kunne få folk til at holde et helt arbejdsliv. Jeg kan ikke forstå, at man her siger, at det er man ikke optaget af. Vi har 10.000-15.000 mennesker om året, der bliver udstødt fra arbejdsmarkedet, fordi de er slidt ned, fordi de ikke kan holde til at skulle løbe så hurtigt, og fordi de ikke kan holde til ikke at få lov til at lave deres arbejde, at skulle gå hjem efter en lang dags arbejde og ikke have fået lov til at yde den faglighed, som de er uddannet til, og som de brænder for at få lov til at give. Det får rigtig mange mennesker til ikke at kunne blive ved med at holde til det.

Det er her, man burde være optaget af at sikre, hvordan vi sørger for at få ordentlige arbejdsvilkår, og hvordan vi sørger for, at folk kan blive på arbejdsmarkedet, frem for at være optaget af, hvordan vi belønner dem, der ikke er slidt ned, dem, der godt kan holde til deres arbejde. Så efter vores opfattelse handler det om her og nu at sikre penge til de igangværende forhandlinger, så der kan blive forhandlet om en ordentlig lønstigning, en markant lønstigning.

Det handler også om at sikre, at der kan komme endnu flere penge, så vi kan ansætte nogle flere og sætte tempoet ned. Det handler om, at vi holder op med at behandle det offentlige arbejde, som om det var en pølsefabrik, at vi siger, at vi skal have en solidarisk velfærd, og at det skal være omsorg og menneskelighed, der er i højsædet, frem for at det skal være jagten på den mest effektive og sidst tjente krone, og at vi skal behandle mennesker som robotter. Vi synes hellere, at man skal behandle mennesker som mennesker, og at det er det, der skal være kræfter og overskud til. Så vi kan ikke støtte det her forslag, vi synes, det er en helt anden vej, man skal gå.

Kl. 14:35

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Jeg skal lige bede ordføreren om at blive på talerstolen, for der er en kort bemærkning fra hr. Lars Barfoed.

Kl. 14:35

Lars Barfoed (KF):

Jeg vil bare sige, at jeg tror, at fru Line Barfod har misforstået, hvad det er, vi drøfter her i dag. Det er muligvis, fordi fru Line Barfod tror, at vi her i Folketinget skal vælge dagens samtaleemne ud fra, hvem der er tilskuere, og ikke ud fra, hvad der rent faktisk er sat på Folketingets dagsorden. Men det er jo det lovforslag, vi skal behandle ifølge dagsordenen, der skal drøftes, og ikke overenskomstforhandlingerne.

Men når fru Line Barfod nu har så travlt med hele tiden at gøre opmærksom på det med arbejdsmiljøet, vil jeg gerne lige sige, at det bestemt ikke er en sag, som Enhedslisten har noget som helst monopol eller patent på at interessere sig for. Hvis der er nogen, der interesserer sig for det, så er det regeringspartierne – Det Konservative Folkeparti og Venstre – som har fremlagt en kvalitetsreform for den offentlige sektor, hvor det er en vigtig del af bl.a. den trepartsaftale, der er indgået, at vi skal gøre mere for arbejdsmiljøet for de offentligt ansatte medarbejdere. Det er vi stærkt optaget af. Så lad være med at køre den der, bl.a. fordi der altså er nogle tilhørere, som fru Line Barfod gerne ligesom vil tale lidt til. Lad være med at køre den der med, at Enhedslisten nærmest har patent på at ville gøre noget for arbejdsmiljøet i den offentlige sektor. Det er vi i regeringspartierne sandelig meget optaget af.

Kl. 14:37

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Så er det ordføreren.

Kl. 14:37

Line Barfod (EL):

Nu blev det besluttet og nedskrevet længe før, jeg vidste, hvem der var tilhørere i dag, hvad Enhedslisten mener om det her forslag. Det er meget lang tid siden, vi meldte klart ud, at vi ikke mener, at man skal præmiere dem, der har et godt helbred og derfor kan blive på arbejdsmarkedet – at de skulle have behov for at få ekstra 100.000 kr. oveni, synes vi ikke er den rigtige vej at gå.

I forhold til kvalitetsreformen er problemet jo, at regeringen meget klart har meldt ud, at det ikke indebærer, at der skal være flere offentligt ansatte. Vi mener ikke, at det er muligt for alvor at løfte kvaliteten i det offentlige, hvis man ikke også sørger for, at der kommer flere offentligt ansatte, så tempoet kan sættes ned. Rigtig mange offentligt ansatte kan simpelt hen ikke løbe hurtigt, end de gør i dag, og vi mener ikke, at